

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

1. ชุดโครงการวิจัย	การปรับปรุงพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม	
2. โครงการวิจัย	การวิจัยพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ชุ่มชื้น	
กิจกรรม	การเปรียบเทียบพันธุ์อย่างขึ้นปลายในพื้นที่ชุ่มชื้น	
3. ชื่อการทดลอง (ภาษาไทย)	การเปรียบเทียบพันธุ์อย่างขึ้นปลาย RRI-CH-37/1/3	
ชื่อการทดลอง (ภาษาอังกฤษ)	Further Proof Clone Trial of <i>Heavea</i> Hybrid RRI-CH-37/1/3	
4. คณะผู้ดำเนินงาน		
หัวหน้าการทดลอง	นายสมคิด ดำน้อย	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่
ผู้ร่วมงาน	นางอรสิริ ดำน้อย	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่
	นายพงษ์มานิตย์ ไทยแท้	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่

5. บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบพันธุ์อย่างขึ้นปลาย RRI-CH-37/1/3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูง มีการเจริญเติบโตดี ด้านทานโรคที่สำคัญ เช่น ใบร่วงไฟทอปธอรา เส้นดำ และราสีชมพู สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมชุ่มชื้นที่มีปริมาณน้ำฝนมากกว่า 1,600 มิลลิเมตรต่อปีได้ดี รวมทั้งมีคุณสมบัติของน้ำยางที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมยาง และมีลักษณะของพันธุ์ตรงตามความต้องการของเกษตรกร ดำเนินการทดลองโดยนำพันธุ์ลูกผสมของไทยปี 2537 จำนวน 21 สายพันธุ์ ที่ผ่านการคัดเลือกจากการเปรียบเทียบพันธุ์อย่างขึ้นต้น ได้แก่ลูกผสม RRI-CH-37-158 RRI-CH-37-106 RRI-CH-37-541 RRI-CH-37-1240 RRI-CH-37-58 RRI-CH-37-69 RRI-CH-37-64 RRI-CH-37-42 RRI-CH-37-33 RRI-CH-37-334 RRI-CH-37-1315 RRI-CH-37-59 RRI-CH-37-60 RRI-CH-37-196 RRI-CH-37-359 RRI-CH-36-232 RRI-CH-36-1199 OP-CH-36-1211 OP-CH-36-1019 OP-CH-36-1033 RRIC 130 โดยมีพันธุ์ PB260 RRIM 600 และ RRIT 251 เป็นพันธุ์เปรียบเทียบ ปลูกคัดเลือกในแปลงเปรียบเทียบพันธุ์อย่างขึ้นปลาย ในเนื้อที่ 60 ไร่ ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่ วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCB) จำนวน 3 ซ้ำ ใช้ระยะปลูก 3×7 เมตร ปลูกสายพันธุ์ละ 60 ต้นต่อแปลงย่อย

ผลการทดลองตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงต้นยางอายุ 2 ปีหลังจากย้ายปลูก พบว่า พันธุ์อย่างทั้ง 22 สายพันธุ์ มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นที่ระดับ 1.50 เมตร เฉลี่ย 2.54 เซนติเมตร โดยสายพันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตดีกว่าพันธุ์เปรียบเทียบทั้ง 3 พันธุ์ คือ PB 260 RRIM 600 และ RRIT 251 ได้แก่ สายพันธุ์ RRI-CH-37-69 ที่มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยมากที่สุด 3.74 เซนติเมตร รองลงมาคือ สายพันธุ์ RRI-CH-37-58 และ สายพันธุ์

RRI-CH-37-1019 ที่มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 เซนติเมตร และ 3.30 เซนติเมตร ตามลำดับ ขณะที่ต้นยางทดลองสายพันธุ์ RRI-CH-36-232 มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยน้อยที่สุด 1.41 เซนติเมตร

6. คำนำ

พื้นที่ปลูกยางของไทยในปัจจุบันมีประมาณ 16,716,945 ไร่ กระจายอยู่ในภาคใต้ 11,339,698 ไร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1,977,460 ไร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2,799,209 ไร่ และภาคเหนือ 600,578 ไร่ ซึ่งพื้นที่ปลูกยางทั้งหมดของประเทศเป็นพื้นที่ที่กรีดยางได้แล้ว 11,371,407 ไร่ ให้ผลผลิตยาง 3,089,751 ตัน คิดเป็นผลผลิตเฉลี่ย 278 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี (สถาบันวิจัยยาง, 2551) จากข้อมูลดังกล่าวนี้ จะเห็นได้พื้นที่ปลูกยางโดยส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคใต้ และบางส่วนของภาคตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกยาง โดยมีปริมาณฝนมากกว่า 1,600 มิลลิเมตรต่อปี มีจำนวนวันฝนตกมากกว่า 150 วันต่อปี ดังนั้นการปลูกยางในพื้นที่ดังกล่าวนี้จึงทำให้ต้นยางมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อความต้องการ แต่อย่างไรก็ตามในบางช่วงที่ที่มีฝนมากเกษตรกรจะประสบปัญหาในการกรีดยาง และการระบาดของโรคราหลายชนิด เช่น โรคใบร่วงไฟทอปธอรา ใบจุดก้างปลา เส้นดำ ราสีชมพู และใบจุดนูน ที่มีการระบาดในสภาพที่อากาศมีความชื้นสูง โดยเฉพาะในจังหวัดพื้นที่ฝั่งตะวันตกของภาคใต้ และพื้นที่ตอนใต้ เช่น ในพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต ส่วนใหญ่ของจังหวัดกระบี่ ตอนเหนือของจังหวัดตรัง ตอนใต้ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัตตานี บางส่วนของจังหวัดยะลา และนราธิวาส จะมีการระบาดของใบร่วงไฟทอปธอรา เส้นดำ และใบจุดนูน ส่วนเขตชายแดน ได้แก่ จังหวัดสตูล บางส่วนของจังหวัดยะลา นราธิวาสที่มีบริเวณชายแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย จะมีการระบาดของโรคราสีชมพู ใบร่วงไฟทอปธอรา และเส้นดำ นอกจากนี้แล้วในเขตปลูกยางเดิมภาคตะวันออกในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี และตราด ซึ่งมีปริมาณฝนระหว่าง 2,500 – 3,500 มิลลิเมตรต่อปี จำนวนวันฝนตกระหว่าง 170 – 193 วันต่อปี ก็ประสบปัญหาการระบาดของใบร่วงไฟทอปธอรา และเส้นดำเช่นเดียวกัน (สถาบันวิจัยยาง, 2547) และจากการสอบถามเกษตรกรในพื้นที่ภาคตะวันออก พบว่าการระบาดของโรคใบร่วงไฟทอปธอรามีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และบางปีมีการระบาดสองครั้ง ซึ่งในสภาพที่มีการระบาดของโรคนี้รุนแรง การปลูกพันธุ์ยางที่อ่อนแอจะทำให้ผลผลิตลดลงได้ระหว่างร้อยละ 37.7 – 50.5 (Jayaratnam *et.al.*, 1987) ส่วนโรคใบจุดก้างปลาที่วัดความรุนแรงมากขึ้น ในช่วงต้นปี 2553 พบการระบาดที่ค่อนข้างรุนแรงในสวนยางพันธุ์ RRIC 110 ที่จังหวัดจันทบุรีและตราด โดยเชื้อราเข้าทำลายใบยางอ่อนในช่วงผลิใบใหม่ พบอาการแผลขนาดใหญ่ที่ใบหลายแผล ใบไหม้ แห้ง และร่วงมากกว่า 50 ของทรงพุ่ม ทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโต และเกิดอาการตายจากยอด ในปี 2554 ที่ผ่านมา จากการสำรวจ และเก็บตัวอย่างโรคใบจุดก้างปลาในแปลงขยายพันธุ์ยาง แปลงกิ่งตา และแปลงกล้ายาง ในภาคใต้ พบอาการของโรครุนแรงตั้งแต่รุนแรงปานกลางถึงรุนแรงมาก นอกจากนี้ในภาคตะวันออกโดยเฉพาะที่จังหวัดระยองพบการระบาดในสวนยางพันธุ์ RRIM 600 แต่อาการยังไม่รุนแรงเท่ากับพันธุ์ RRIC 110 (สถาบันวิจัยยาง, 2554) การปรับปรุงพันธุ์ยางของสถาบันวิจัยยางในระยะที่ผ่านมา สามารถคัดเลือกพันธุ์ยางที่มีลักษณะต่างๆดีกว่า

RRIM 600 ได้หลายพันธุ์ แต่พันธุ์ยางที่คัดเลือกได้ใหม่ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะบางประการไม่เพียงพอ (กรรณิการ์, 2550)

ดังนั้นการปลูกยางในพื้นที่ดังกล่าวนี้ หากเกษตรกรยังคงปลูกพันธุ์ยางเดิม ก็จะทำให้เกิดผลกระทบต่อการผลิตของยางเพิ่มมากขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ การค้นคว้าหาพันธุ์ยางใหม่ ๆ ที่ให้ผลผลิตน้ำยางหรือเนื้อไม้สูง ต้านทานโรค ปรับตัวได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีปริมาณฝนมากในพื้นที่ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ จึงเป็นวิธีการที่จะช่วยแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพในระยะยาว และลงทุนน้อยให้เกษตรกรได้

7. วิธีดำเนินการ

- อุปกรณ์

1. พันธุ์ยางชำถุง ลูกผสมชุด 37/1/3 ทั้งหมด 21 สายพันธุ์ ได้แก่ RRI-CH-37-158 RRI-CH-37-106 RRI-CH-37-541 RRI-CH-37-1240 RRI-CH-37-58 RRI-CH-37-69 RRI-CH-37-64 RRI-CH-37-42 RRI-CH-37-33 RRI-CH-37-334 RRI-CH-37-1315 RRI-CH-37-59 RRI-CH-37-60 RRI-CH-37-196 RRI-CH-37-359 RRI-CH-36-232 RRI-CH-36-1199 OP-CH-36-1211 OP-CH-36-1019 OP-CH-36-1033 RRIC 130 และพันธุ์เปรียบเทียบกับ จำนวน 3 สายพันธุ์ คือ PB 260 RRIM 600 และ RRIT 251

2. หินฟอสเฟต (0-3-0)

3. อุปกรณ์ในการสร้างแปลง เช่น ไม้ชะมบ เสာแบ่งแปลงย่อย แผ่นป้ายแปลง และป้ายชื่อพันธุ์ยาง สี และแปรงทาสีสำหรับทำเครื่องหมายต้นยาง และเสาแบ่งแปลงย่อย และอื่น ๆ

4. จอบขุด

5. สายวัด เวอร์เนีย เพื่อวัดความเจริญเติบโตของต้นยาง

- วิธีการ

1. วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCB) จำนวน 3 ซ้ำ ดำเนินการปลูกทดสอบในปี พ.ศ. 2555 บนพื้นที่ 60 ไร่

2. ระยะปลูก 3×7 เมตร มีจำนวน 60 ต้นต่อแปลงย่อย

3. เตรียมหลุมขนาด 50×50×50 เซนติเมตร

4. รองก้นหลุมด้วยหินฟอสเฟต (0-3-0) อัตรา 170 กรัมต่อต้น

5. ปลูกด้วยยางชำถุง เลือกต้นพันธุ์ยางที่สมบูรณ์ขนาด 1 ฉัตรที่แก่เต็มที่

6. ดูแลรักษาต้นยางพาราโดยการกำจัดวัชพืช และตัดแต่งกิ่ง

7. ใส่ปุ๋ยยางพารา ใช้สูตร 20-8-20 อัตราการใส่ปุ๋ย ตามคำแนะนำแต่ละช่วงอายุยางของ

สถาบันวิจัยยาง

8. ทาสีบนต้นยางพาราที่ระดับ 10 เซนติเมตร จากพื้นดิน เพื่อทำเครื่องหมายสำหรับวัดการเจริญเติบโตของต้นยางพาราหลังปลูกจนถึงเมื่อต้นยางพาราอายุ 2 ปี หลังจากนั้นจึงทาสีบนต้นยางที่ระดับ 170 เซนติเมตร จากพื้นดินเพื่อทำเครื่องหมายสำหรับวัดการเจริญเติบโตของต้นยางพาราอายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

9. บันทึกข้อมูลของการทดลอง

9.1 ระยะก่อนเปิดกรีด เริ่มตั้งแต่ปลูกยางจนถึงก่อนเปิดกรีด บันทึกผล ดังนี้

- บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโตของต้นยางพารา ตั้งแต่เริ่มปลูกถึงอายุ 2 ปี โดยวัดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นที่ระดับ 10 เซนติเมตร เหนือรอยติดตา ทุกๆ 6 เดือน
  - บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโตของต้นยางพารา เมื่อต้นยางพาราอายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป โดยวัดขนาดเส้นรอบวงลำต้นที่ระดับ 170 เซนติเมตร จากพื้นดินทุกๆ ทุก 6 เดือน
  - สํารวจสภาพต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับต้นยาง ได้แก่ เปอร์เซ็นต์ต้นเปิดกรีด โรคแมลง และความเสียหายจากสภาพแวดล้อมอื่นๆ
- ระยะเวลาดำเนินการ : เริ่มต้นปี 2555-2558 รวม 4 ปี
  - สถานที่ดำเนินการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่

8. ผลการทดลองและวิจารณ์

1. การเจริญของลำต้นระยะก่อนเปิดกรีด

1.1 เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น

จากการวัดการเจริญเติบโตของต้นยางพาราทั้ง 21 สายพันธุ์ ตั้งแต่เริ่มปลูกถึงอายุ 2 ปี โดยวัดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นที่ระดับ 10 ซม. เหนือรอยติดตา ทุกๆ 6 เดือน พบว่า

- การวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นครั้งที่ 1 พบว่า ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยทั้งแปลงเท่ากับ 0.57 เซนติเมตร โดยต้นยางทดลองสายพันธุ์ RRI-CH-37-59 มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยมากที่สุด 0.78 เซนติเมตร รองลงมาคือ สายพันธุ์ RRI-CH-37-106 และ สายพันธุ์ RRI-CH-37-69 ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 เซนติเมตร และ 0.73 เซนติเมตร ตามลำดับ

- การวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นครั้งที่ 2 (ต้นกล้าอายุ 6 เดือนหลังจากปลูก) พบว่า ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยทั้งแปลงเท่ากับ 1.13 เซนติเมตร โดยต้นยางทดลองสายพันธุ์ RRI-CH-37-69 มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยมากที่สุด 1.64 เซนติเมตร รองลงมาคือ สายพันธุ์ RRI-CH-37-58 และ สายพันธุ์ RRI-CH-37-64 ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยเท่ากับ 1.59 เซนติเมตร และ 1.43 เซนติเมตร ตามลำดับ

- การวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นครั้งที่ 3 (ต้นยางอายุ 1 ปีหลังจากปลูก) พบว่า ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยทั้งแปลงเท่ากับ 1.79 เซนติเมตร โดยต้นยางทดลองสายพันธุ์ RRI-CH-37-69 มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยมากที่สุด 2.62 เซนติเมตร รองลงมาคือ สายพันธุ์ RRI-CH-37-58 และ

สายพันธุ์ RRI-CH-37-64 ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 เซนติเมตร และ 2.34 เซนติเมตร ตามลำดับ

- การวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นครั้งที่ 4 (ต้นกล้าอายุ 1.5 ปีหลังจากปลูก) พบว่าขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยทั้งแปลงเท่ากับ 2.39 เซนติเมตร โดยต้นยางทดลองสายพันธุ์ RRI-CH-37-69 มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยมากที่สุด 3.53 เซนติเมตร รองลงมาคือ สายพันธุ์ RRI-CH-37-158 และ สายพันธุ์ RRI-CH-37-196 ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 เซนติเมตร และ 3.05 เซนติเมตร ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของพันธุ์ยางทดลองแปลงเปรียบเทียบพันธุ์ชั้นปลาย RRI-CH-37/1/3 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่

พันธุ์	ค่าเฉลี่ยของเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น (ซม.)			
	ครั้งที่ 1 (มิถุนายน 2556)	ครั้งที่ 2 (มกราคม 2557)	ครั้งที่ 3 (กรกฎาคม 2557)	ครั้งที่ 4 (มกราคม 2558)
CH-37-58	0.71	1.59	2.43	2.46
CH-36-1315	0.42	1.19	1.49	1.76
CH-37-64	0.57	1.43	2.34	2.69
CH-37-69	0.73	1.64	2.62	3.53
CH-37-158	0.50	1.25	1.96	3.40
CH-37-33	0.21	0.78	0.96	2.31
CH-36-1240	0.61	1.40	2.08	1.28
CH-37-106	0.77	1.21	2.06	2.49
CH-36-232	0.49	0.78	1.17	1.35
CH-37-196	0.67	1.07	1.92	3.05
CH-37-59	0.78	1.41	2.27	2.29
CH-37-42	0.68	1.18	1.38	1.99
CH-37-60	0.70	1.03	2.12	2.63
CH-37-359	0.42	0.86	1.48	2.14
CH-37-541	0.62	1.13	1.48	2.47
CH-36-1211	0.52	1.16	1.89	3.00
CH-36-1199	0.67	1.07	1.97	2.92
RRIT 130	0.60	0.72	1.66	2.09
RRIT 251	0.43	1.20	1.68	2.29
CH-36-1019	0.61	1.11	2.15	2.97

PB 260	0.51	0.86	1.73	2.53
CH-36-1033	0.42	0.94	1.51	2.88
CH-36-334	0.59	0.76	1.29	1.07
RRIM 600	0.42	1.26	1.42	1.66
เฉลี่ย	0.57	1.13	1.79	2.39

หมายเหตุ : ครั้งที่ 1 วัดเมื่อเดือนมิถุนายน 2556

: ครั้งที่ 2 วัดเมื่อเดือนมกราคม 2557

: ครั้งที่ 3 วัดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2557

: ครั้งที่ 4 วัดเมื่อเดือนมกราคม 2558

1.2 ขนาดเส้นรอบวงลำต้น

วัดการเจริญเติบโต โดยวัดขนาดเส้นรอบวงลำต้นที่ระดับ 170 เซนติเมตร เหนือพื้นดิน ทุกๆ ทุก 6 เดือน พบว่า

การวัดขนาดเส้นรอบวงลำต้นที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร จากระดับผิวดิน ครั้งที่ 1 (อายุ 2 ปีหลังจากปลูก)พบว่า ขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยทั้งแปลงเท่ากับ 2.54 เซนติเมตร โดยต้นยางทดลองสายพันธุ์ RRI-CH-37-69 มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยมากที่สุด 3.74 เซนติเมตร รองลงมาคือ สายพันธุ์ RRI-CH-37-58 และ สายพันธุ์ RRI-CH-37-1019 ที่มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 เซนติเมตร และ 3.30 เซนติเมตร ตามลำดับ ขณะที่ต้นยางทดลองสายพันธุ์ RRI-CH-36-232 มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยน้อยที่สุด 1.41 เซนติเมตร (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของพันธุ์ยางทดลองแปลงเปรียบเทียบพันธุ์ชั้นปลาย RRI-CH-37/1/3 ที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตรจากระดับผิวดิน

พันธุ์	ค่าเฉลี่ยของเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น (ซม.)	หมายเหตุ
	ครั้งที่ 1 (กรกฎาคม 2558)	
CH-37-58	3.38	
CH-36-1315	2.34	

CH-37-64	3.07	
CH-37-69	3.74	
CH-37-158	3.02	
CH-37-33	1.61	
CH-36-1240	2.34	
CH-37-106	2.36	
CH-36-232	1.41	
CH-37-196	2.74	
CH-37-59	3.06	
CH-37-42	1.82	
CH-37-60	2.85	
CH-37-359	1.89	
CH-37-541	1.87	
CH-36-1211	2.73	
CH-36-1199	2.83	
RRIT 130	2.57	
RRIT 251	2.44	
CH-36-1019	3.30	
PB 260	2.67	
CH-36-1033	2.82	
CH-36-334	2.25	
RRIM 600	1.87	
เฉลี่ย	2.54	

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างพันธุ์ยางใหม่ที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูง มีการเจริญเติบโตดี ต้านทานโรคที่สำคัญ เช่น ใบร่วงไฟทอฟธอรา เส้นดำ และราสีชมพู สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมชุ่มชื้นที่มีปริมาณน้ำฝนมากกว่า 1,600 มิลลิเมตรต่อปีได้ดี รวมทั้งมีคุณสมบัติของน้ำยางที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมยาง และมีลักษณะของพันธุ์ยางตรงตามความต้องการของเกษตรกร โดยนำพันธุ์ยางลูกผสมของไทยปี 2537 ที่ผ่านการคัดเลือกจากการเปรียบเทียบพันธุ์ยางขั้นต้น มาปลูกทดลอง และคัดเลือกอีกครั้งในแปลงเปรียบเทียบพันธุ์ยางขั้นปลาย ในเนื้อที่ 60 ไร่ ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา อย่างไรก็ตามได้ทำการบันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต โรค แมลง และความเสียหายจากสภาพแวดล้อมอื่นๆ เพียง 2.5 ปี จึงไม่

สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการประกอบการคัดเลือกพันธุ์ยางได้ตามวัตถุประสงค์ จึงจำเป็นต้องทำการทดลองต่อเนื่องไปจนถึงขั้นตอนการกรีต เพื่อนำข้อมูลผลผลิตที่ได้มาใช้ประกอบในการคัดเลือกพันธุ์ยางต่อไป

10. การนำผลงานไปใช้ประโยชน์

การเปรียบเทียบพันธุ์ยางชั้นปลาย RRI-CH-37/1/3 เป็นการนำพันธุ์ยางลูกผสมของไทยปี 2537 ที่ผ่านการคัดเลือกจากการเปรียบเทียบพันธุ์ยางชั้นต้น มาปลูกทดลอง และคัดเลือกอีกครั้งในแปลงเปรียบเทียบพันธุ์ยางชั้นปลาย เพื่อใช้ในการประเมินเสถียรภาพ (Stability Parameter) ของพันธุ์ยางก่อนนำไปใช้ในการแนะนำพันธุ์ อย่างไรก็ตามได้ทำการทดลองเพียง 2 ปีหลังจากย้ายปลูก ข้อมูลที่ได้ไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ประกอบการคัดเลือกพันธุ์ยางได้ตามวัตถุประสงค์ จึงจำเป็นต้องทำการทดลองต่อเนื่องไปจนถึงขั้นตอนการกรีต เพื่อนำข้อมูลผลผลิตที่ได้มาใช้ประกอบในการคัดเลือกพันธุ์ยางต่อไป

11. คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณ คุณกรรณิการ์ ธีระวัฒนสุข และ คุณภัทรา กิรเรศ ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำการทำการวิจัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่ ทุกๆท่าน ที่ช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ตามวัตถุประสงค์

12. เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ ธีระวัฒนสุข. 2550. โครงการวิจัยการปรับปรุงพันธุ์ยาง. รายงานความก้าวหน้าผลการวิจัยและพัฒนา ยาง ปี 2550. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. หน้า 1-40.

สถาบันวิจัยยาง. 2555. ข้อมูลทางวิชาการยางพารา 2555. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 123 หน้า

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 2554. รายงานประจำปี 2554. 78 หน้า.

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 2551. รายงานประจำปี 2551. 81 หน้า.

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 2547. รายงานประจำปี 2547. 76 หน้า.

13. ภาคผนวก

-